

SỨC MẠNH CHỮA LÀNH CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT VÀ TÌNH LIÊN ĐỐI (Mc 2,1-12)

Dẫn nhập

Có nhiều cách để cảm nghiệm hoa quả của Lòng Thương Xót. Sự liên đới giữa người với người là một cách cụ thể. Lòng Thương Xót của Chúa dành cho đời tôi đôi khi được thể hiện cụ thể và hữu hình qua những con người cụ thể. Qua sự liên đới trong tình bạn và tình người, Thiên Chúa có thể làm cho tôi những điều kỳ diệu.

ƠN XIN: Xin Chúa dạy con sống Lòng Thương Xót và tình liên đới.
Xin chữa lành bao thương tật trong đời con bằng sức mạnh của tình người.

KHUNG CẢNH: Một người bại liệt nằm trên chõng,
được bốn người bạn khiêng đến với Đức Giê-su.

ĐIỂM GẮM

1. Người ta đem đến cho Đức Giê-su một người bại liệt (c.3)

(1) Người bại liệt

Hình ảnh người bại liệt nằm trên chõng, phải nhờ những người khác khiêng đi.

- Người bại liệt là kẻ bất lực, phải phụ thuộc vào người khác, không tự chủ, không tự đứng được trên đôi chân của mình.
- Có một khoảng cách giữa anh và Đức Giê-su, mà tự sức mình anh không thể nào rút ngắn cái khoảng cách ấy. Anh không thể tự mình đi đến với Chúa. Anh cần đến những người khác giúp mình

Hình ảnh ấy nói với tôi điều gì? Nói điều gì về tôi?

- Đã bao giờ tôi có cảm giác của một người bại liệt: không tự chủ về cuộc đời mình, không tự đứng được trên đôi chân của mình? Có biết bao nhiêu điều tôi muốn, nhưng không thể nào làm được? Đã bao giờ tôi kinh nghiệm sự bất lực trong phạm người, trong những tình huống tôi phải hoàn toàn cậy dựa vào người khác?
- Có bao giờ tôi thấy mình “bại liệt” trong tương quan giữa tôi với Chúa? Bại liệt trong đời sống đức tin? Bại liệt trong nhiều tương quan khác, với nhiều người khác?

Dấu hiệu của một người đang lớn là người ấy thấy thế giới chung quanh mình nhỏ lại. Dấu hiệu của một người đã lớn là người ấy thấy mình nhỏ lại giữa lòng thế giới. Thấy mình cần người khác. Thấy mình cần có sự liên đới. Thấy mình cần có tình người. Người bại liệt trong bài Tin Mừng không có tên. Tên của người ấy có thể là

tên của chính mỗi người chúng ta. Dừng lại nơi hình ảnh của người bại liệt, chúng ta nhìn ra tình trạng con người, tình trạng cuộc sống, tình trạng thiêng liêng và đức tin của mỗi người chúng ta. Và chúng ta xin Chúa chữa lành.

(2) Người ta

“Người ta” là ai? Có thể là người quen biết, cũng có thể là những người không quen biết. Nhờ những “người ta” này mà người bại liệt được mang đến với Đức Giê-su. Nhờ họ mà anh được chữa lành.

- Họ là những người tốt bụng. Chính họ trở nên đôi chân cho người bại liệt, trở nên niềm hy vọng. Nhờ họ mà người bại liệt tìm thấy một cuộc sống mới
- Họ có sáng kiến và không ngại mạo hiểm, không ngại làm những chuyện “không giống ai” để giúp người bại liệt. (*“Họ dỡ mái nhà, ngay trên chỗ người ngồi, làm thành một lỗ hổng, rồi thả người bại liệt nằm trên chõng xuống”* c.4).

Có những loại “người ta” như thế trong hành trình cuộc đời của tôi không? Có những người, nhờ lòng tốt của họ, nhờ sáng kiến và lòng quảng đại không nề hà của họ mà tôi được cứu?

Cái đẹp của người bại liệt: không làm gì hết. Chấp nhận sự thất bại và bất lực của mình. Chấp nhận đặt mình như một kẻ yếu, để cho mình được khiêng đi. Đặt hết mọi sự và khiêm tốn cậy dựa vào người khác. Sự phó thác ấy giúp anh hưởng nếm vị ngọt của tình người, và được chữa lành.

2. Thấy họ có lòng tin (c.5)

Theo bài Tin Mừng, “họ” ở đây không phải là anh bại liệt. Họ là những “người ta” tốt bụng.

- Hoá ra, nhờ lòng tin của người này mà người kia được cứu. Nhờ nghĩa cử đẹp của những người này mà Đức Giê-su chữa lành cho người kia. Anh bại liệt được chữa lành, không phải vì anh có công trạng gì; nhưng vì chung quanh anh có nhiều người tốt. Vì Đức Giê-su nhìn thấy lòng tốt của những người muốn lo lắng cho anh.
- Đó là sự liên đới trong đời sống đức tin. Thiên Chúa có thể làm bao điều kỳ diệu cho người này, nhờ những lời nguyện thầm thì của người khác. Tôi có thể hưởng nhờ ơn Chúa, nhờ lòng tin của người khác; và người khác cũng có thể hưởng nhờ ơn Chúa, nhờ lòng tin của tôi.
- Nếu chung quanh tôi vẫn còn nhiều người “bại liệt” và chưa được cứu, tôi có chắc là mình không có trách nhiệm gì không? Đôi khi, vì tôi thiếu một chút quan tâm, thiếu một chút liên đới trách nhiệm, thiếu một chút mạo hiểm về phía mình... mà chung quanh tôi, vẫn còn những người phải chịu ở lại trong cảnh ‘bại liệt’ của họ.

3. “**Đứng dậy! vác lấy chõng của con mà đi về nhà!**” (c.11)

Từ “nằm trên chõng” (c.4) đến “đứng dậy vác lấy chõng mà đi” (c.11) là một chặng hành trình dài, là một phép lạ. Gợi gắm trong phép lạ chữa lành của Đức Giê-su là một trách nhiệm. Tại sao còn phải vác chõng đi về nhà? Được chữa lành rồi, tại sao không quăng chõng đi?

- Khi tôi đã được chữa lành, có thể cái chõng không còn cần cho tôi nữa, nhưng biết đâu còn cần cho nhiều người khác.
- Tôi đã từng được cuu mang, nhờ đó mà tôi mới được chữa lành. Chẳng phải bây giờ, đến lượt tôi mang trách nhiệm cuu mang và giúp cho những người ‘bại liệt’ khác được chữa lành sao?
- Cách thể hiện cụ thể nhất lòng biết ơn với những người đã ‘khiêng’ tôi, đó là tôi trở thành kẻ đi khiêng nhiều người khác, những người đang ở trong tình cảnh giống như tôi hồi xưa. Cuộc sống trở nên đẹp và ý nghĩa, nhờ có một dòng truyền thống của lòng biết ơn, của tình liên đới và tình người được tiếp diễn luôn mãi.

-----+-----

Trích TÔNG HUẤN “DUNG MẠO LÒNG THƯƠNG XÓT”

- *“Lòng thương xót là luật căn bản được đặt vào trái tim của những ai biết dùng đôi mắt chân thành để nhìn vào người anh em gặp thấy trên đường đời. Lòng thương xót là con đường nối kết Thiên Chúa với con người, hướng lòng chúng ta về niềm hy vọng sẽ được yêu thương luôn mãi, bất chấp tội lỗi của chúng ta” – số 2*
- *“Tôi mong muốn biết bao cho những năm sắp tới được ngập tràn lòng thương xót, đưa chúng ta đến với mọi người, mang lại cho họ lòng nhân từ và khoan hậu của Thiên Chúa. Chớ gì hương thơm của lòng thương xót lan tỏa đến tất cả mọi người, các tín hữu cũng như những người đang còn xa cách, như là dấu chỉ của Vương quốc Thiên Chúa đang ở giữa chúng ta” - số 5*
- *“Chúa Giê-su khẳng định lòng thương xót không chỉ là một hành động của Chúa Cha, nhưng còn là tiêu chuẩn để nhận biết ai là con cái thật của Ngài. Tóm lại, chúng ta được kêu gọi để sống lòng thương xót, vì lòng thương xót đã được ban cho chúng ta trước”. – số 9*